

VIII

СПОМИН

У садочку в холодочку
Гарна мати молода
Возить донечку в візочку,
Возить звільна і гойда.
Мірно, наче пташка в клітці
З щєблика на щєблик скаче,
Возить доню в холодочку,
Хоч дитина спить, не плаче.
До візка не заглядають
Материнські очі чулі,
Лиш уста тихенько шепчуть:
Люлі-люлі, люлі-люлі.

Пріє в спеці Львів, неначе
Сіра бестія незвісна;
Шум його гуде, неначе
Колискова дивна пісня.
По садку проходять люди,
Чути дітський плач і крики...
Ось панок побачив матір,

Жаль обняв його великий.
Глипнула й вона на нього
І здригнула, мов від кулі,
Над візком, схилившись, шепче:
Люлі-люлі, люлі-люлі.

У садочку в холодочку
Сів на лавочці панок,
Здалека глядить на матір
Крізь гущавини вінок.
Се ж вона, його кохана,
Рай його, життя, краса!
Нині чахне за нелюбом,
Наче лампа та вгаса!
Ти ще тріпаєшся, серце?
Болі, ще ви не заснули?
Адже ж все пропало марно!
Люлі-люлі, люлі-люлі.